

Χαίρομαι, ειλικρινά, που βρίσκω στις φιλόξενες σελίδες αυτής εδώ της εφημερίδας κείμενα μεγάλου ενδιαφέροντος που κάλλιστα θα μπορούσαν να έχουν θέση σε περίοπτες στήλες αθηναϊκών εφημερίδων.

Το τελευταίο κείμενο που υπέπεσε στην αντίληψή μου και που πραγματικά αξίζει ιδιαίτερης μνείας και αναφοράς είναι αυτό που δημοσιεύτηκε (αναδημοσιεύτηκε για την ακρίβεια) στην «Ελευθερία» και φέρει την υπογραφή του φιλόλογου Ανέστη Ακριτίδη.

Ο τίτλος και μόνον αυτού του κειμένου (τον οποίο και «δανείστηκα» για να τιτλοφορήσω το σημερινό άρθρο) καθορίζει με εκπληκτική καθαρότητα και αμεσότητα και το ακριβές περιεχόμενό του.□

«... Αυτής της πατρίδας η παιδεία φυτοζωεί, ρυτιδιασμένη αρχόντισσα που την απολησμόνησαν οι εραστές της, δίχως ελπίδα καμιά... Κακοπληρωμένοι καθηγητές που η μιζέρια έγινε δεύτερο πουκάμισό τους, μαθητές που μετατράπηκαν σε βαστάζους, κουρασμένα παιδιά που γέρασαν πρόωρα, αγέλαστα, νευρωτικά, με το άγχος τατουάζ στο μέτωπο, αιμολήπτης οι πανελλήνιες που τους στραγγίζει το αίμα, τραβά με τη σύριγγα τις πιο δημιουργικές τους δυνάμεις, για να τους ξεβράσει ανήμπορος στις πύλες των πανεπιστημίων...»□

Όποιος έχει περάσει τις «συμπληγάδες πέτρες» του «παιδοκτόνου» θεσμού των σχολικών εξετάσεων και όποιος εξακολουθεί να τις περνά διαμέσου των παιδιών του, είναι ξεκάθαρο πως συμφωνεί στον απόλυτο βαθμό με τις παραπάνω (αποσπασματικά επιλεγμένες) σκέψεις του κ. Ακριτίδη.

Στην πραγματικότητα ο θεσμός των εξετάσεων δεν συνιστά παρά μια «βιομηχανία» (ιδιαίτερα αποδοτική για συναφή επαγγέλματα) παραγωγής ελλειμματικής και προσχηματικής παιδείας, που συντηρεί με ανεπίτρεπτο τρόπο τις δυσλειτουργίες της εκπαίδευσης και της κοινωνίας. Μιλούμε στην πραγματικότητα για μία εκπαιδευτική διαδικασία που βάζει χιλιάδες παιδιά στην προκρούστεια κλίνη καταπνίγοντας την ικμάδα της πρώτης νιότης τους, που αντί της πραγματικής μόρφωσης και παιδείας απαιτεί την αποστήθιση και την «τυφλή» αναπαραγωγή ενός τεραστίου φορτίου ανούσιων γνώσεων. Γνώσεων που πετιούνται εντέλει στον κάλαθο των αχρήστων.

Από την μεταπολίτευση και εντεύθεν είναι άπειρες οι αναφορές από τους εκάστοτε κυβερνώντες□ για «τομές», «ρήξεις» και «ανατροπές» στο υπάρχον εκπαιδευτικό μοντέλο, το οποίο άπαντες κρίνουν ως αναξιόπιστο. Παρ' όλα αυτά μέχρι σήμερα ουδείς αποτόλμησε να επιφέρει τις αλλαγές εκείνες που κρίνονται απαραίτητες για να την εκ βάθρων αναδιάρθρωση του εκπαιδευτικού συστήματος.

Αντίθετα μάλιστα, από χρονιά σε χρονιά το «γαϊτανάκι του τρόμου» που στήνεται κάθε χρόνο ίδια περίοδο εξακολουθεί να χορεύεται από χιλιάδες γονείς, μαθητές, καθηγητές, φροντιστές, δημοσιογράφους, υπουργούς, πολιτευτές, διαιτολόγους και παπάδες. Χαρακτηριστικές οι δηλώσεις επωνύμων, οι δημοσιευμένες τις τελευταίες ημέρες στον τοπικό Τύπο, μέσα από τις οποίες δημοσιεύονται ευχές και συμβουλές προς τους μαθητές που οδεύουν προς τα εξεταστικά κέντρα, λες και πηγαίνουν στον πόλεμο (ή μήπως θα ήταν περισσότερο ειλικρινές να αποδεχθούμε πως πρέπει να μιλούμε για άτυπο πόλεμο που μετρά ολόένα και περισσότερα θύματα;).

«Καιρός του σπείρειν καιρός του θερίζειν, τα λόγια είναι περιττά πλέον και οι μαθητές (οι ΜΟΝΟΙ που βάλλονται τόσο σκληρά) δεν μπορούν να περιμένουν άλλο... Το φορτίο στις πλάτες τους πολύ βαρύ για τα δεκαεφτά τους χρόνια (πολύ βαρύτερο για τα δεκατέσσερα και για τα δεκαπέντε, θα συμπλήρωνα)... Οι πανελλήνιοι εφιάλτες πρέπει να σταματήσουν ΕΔΩ και ΤΩΡΑ».□

Υ.Γ. Το κείμενο του Ανέστη Ακριτίδη δημοσιεύτηκε στην περιοδική ενημερωτική έκδοση των μαθητών του Γυμνασίου Ν. Πετρίτσιου Σερρών «Υπευθύνως». Τέτοιου είδους εκδοτικές προσπάθειες και τέτοιου επιπέδου

Κώστας Χ. Πασχάλης

Πανελλήνιες εξετάσεις: «Σφαγείο αποτρόπαιο για γδάρτες ονείρων»

κείμενα αποδεικνύουν περίτρανα πως υπάρχουν ακόμη ισχυρές εστίες αντίστασης στο χώρο της εκπαίδευσης. Εστίες ικανές να κρατήσουν ζωντανή την ελπίδα, που τόσο μεγάλη ανάγκη έχουμε για να ξαναδούμε το μέλλον αυτής της χώρας.